

Bebouwing

Dnr:

Kost:

Nr. van het arrest

Nr. 1302 Corr. Folio

Nr. 2014 CV 701 van het parket (1ste aanleg : nr.: LE66.97.153-11)

Nr. 2014 BC 628 van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie en van :

3027 **DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR**, bevoegd voor het grondgebied van de provincie Vlaams-Brabant, met kantoren te 3000 Leuven, Dirk Boutsgebouw, Diestsevest 6 bus 93,

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester Philippe Declercq, advocaat aan de balie van Leuven,

TEGEN :

3028 1) _____, geboren te _____,
wonende te _____,

3029 2) _____, geboren te _____,
wonende te _____,

beklaagden,
bijgestaan door meeste Katleen Heylen, advocaat aan de balie van Leuven.

Beklaagd te :

Te _____, op het perceel gelegen te _____ k _____ b _____
_____ z _____ eigendom van _____ s _____ en _____ i _____

Tussen 01/01/2010 en 31/08/2013

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hiernavermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.7° (het opsplitsen van een woning of het wijzigen in een gebouw van het aantal woonegelegenheden die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande, ongeacht of het gaat om een eengezinswoning, een etagewoning, een flatgebouw, een studio of een al dan niet gemeubileerde kamer)

namelijk de woning te hebben opgesplitst tot 2 woonegelegenheden,

Formule verbeurdverklaring vermogensvoordelen

En beklaagd(n) wegens de tenlastegging(en) zoals hierboven nader omschreven onder andere te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van minstens **30.600 euro**

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 4 juli 2014 door eiser tot herstel en dit tegen de weigering tot oplegging van een dwangsom gekoppeld aan de herstelmaatregel;
- 11 juli 2014 door het openbaar ministerie tegen de beklaagden;

tegen een vonnis uitgesproken op tegenspraak door de 21ste kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 27 juni 2014, dat als volgt beslist :

De rechtbank verklaart de strafvordering ontvankelijk.

De rechtbank verklaart de feiten die ten grondslag liggen aan de tenlastelegging bewezen lastens beide beklaagden.

De rechtbank gelast ten aanzien van beide beklaagden, ieder, de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een periode van 1 jaar vanaf heden.

De rechtbank legt aan ieder van de beide beklaagden afzonderlijk voorts een vergoeding van 51,20 euro op.

De rechtbank veroordeelt beklaagden in solidum tot de kosten, inclusief deze van kantmelding van de eindbeslissing, tot op heden begroot op 239,03 euro.

De rechtbank beveelt beklaagden de plaats gelegen op het perceel te _____ te herstellen in de oorspronkelijk toestand van het strijdig gebruik wat inhoudt het terugbrengen van het pand naar een eensgezinswoning inclusief het verwijderen van alle uiterlijke tekenen die wijzen op de niet-vergunde woonentiteiten zoals afzonderlijke bellen, brievenbussen, binnenummers, verbruikstellers, enz., alsook het staken van het strijdig gebruik van de woning als meergezinswoning, en dit binnen een termijn van 10 maanden na de betekening van huidig vonnis, in kracht van gewijsde gegaan.

De rechtbank machtigt de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR en het college van burgemeester en schepenen van de stad _____ voor het geval het herstel niet uitgevoerd wordt binnen de gestelde termijn, na het versturen van een laatste aanmaning of verwittiging aan beklaagden, ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien en de kosten hiervan te verhalen op beklaagden.

De rechtbank zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het tweede hypotheekkantoor van Leuven: ref: 73-T-28/10/2013-10956.

De rechtbank zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig artikel 6.2.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en ingeschreven in het register van de vergunningen van de gemeente waar het onroerend goed gelegen is overeenkomstig artikel 6.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Gehoord het verslag van voorzitter Papen.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen, zoals ter zitting ontwikkeld door meester Declercq.

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester Heylen.

Gezien de conclusie en stukken van partijen.

De hogere beroepen werden regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld.

Het feit van de enige tenlastelegging is, na onderzoek van de zaak door het hof, bewezen gebleven in hoofde van de beklaagden.

De beklaagden hebben de materialiteit van het ten laste gelegde feit niet betwist nu zij duidelijk stellen, ook in hun conclusie neergelegd ter zitting van 8 december 2014, dat zij een wand hebben geplaatst tussen de gelijkvloerse en de eerste verdieping waardoor de bovenste verdieping een aparte ingang kreeg.

Impliciet stellen de beklaagden dat het moreel element niet in hunner hoofde aanwezig is nu zij zich niet bewust zouden geweest zijn dat deze situatie als een bestemmingswijziging zou worden beschouwd, verwijzend naar de volgens hen vroeger bestaande toestand, meer bepaald de bewoning door grootmoeder en tante.

De beklaagden hebben dit misdrijf met opzet gepleegd nu het hof van oordeel is dat zij dit feit wetens en willens hebben gepleegd, in strijd met de wet en nu het bestaan van een schulditsluitings- of rechtvaardigingsgrond niet aannemelijk wordt gemaakt.

Nu de wil bewezen is, sluit de op dwaling gebonde goede trouw alleen dan het misdrijf uit als de dwaling onoverkomelijk is, hetgeen inzake niet het geval is.

De beklaagden bevonden zich niet in de absolute onmogelijkheid om het bestaan van een bepaald strafrechtelijk voorschrift te kennen en zij hebben niet al het nodige gedaan om de juiste informatie over de wettelijke stedenbouwkundige bepaling te verwerven noch werden zij slecht ingelicht.

De goede trouw van de beklaagden kon slechts worden aangenomen wanneer zij er niet in geslaagd waren de juiste betekenis van een onduidelijk stedenbouwkundig voorschrift te achterhalen of wanneer het feitelijk of juridisch aanvaardbaar voorkomt dat zij zich hierover geen vragen hebben kunnen of moeten stellen, hetgeen inzake niet het geval is.

De eerste rechter is terecht ingegaan op het verzoek van de beklaagden om de uitspraak van de veroordeling op te schorten nu de doeleinden van de strafvervolging hierdoor zullen worden gerealiseerd, rekening houdend met het smetteloos strafrechtelijk verleden van de beklaagden, met het feit dat het bewezen feit niet van die aard schijnt te zijn dat dit gestraft moet worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, met de relatief geringe verstoring van het maatschappelijk leven die hierdoor werd veroorzaakt en met de persoonlijkheid van de beklaagden die geen gevaarlijk asociale geestesgesteldheid blijken te hebben.

Terecht oordeelde de eerste rechter dat in hoofde van de beklaagden geen verbeurdverklaring van de bijzondere vermogensvoordelen als bijkomende straf diende opgelegd te worden nu de beklaagden door het herstel reeds in hun vermogen gestraft werden.

Terecht heeft de eerste rechter elk der beklaagden een vergoeding opgelegd.

De beklaagden werden terecht veroordeeld tot de kosten van de procedure in eerste aanleg nu deze veroorzaakt werden door de opsporing en vervolging van het bewezen gebleven misdrijf.

In tegenstelling met de veroordeling "in solidum", zoals uitgesproken door de eerste rechter, dienen de beklaagden hoofdelijk veroordeeld te worden in deze kosten nu deze hoofdelijkheid in de wet voorzien is.

De kosten van hoger beroep dienen ten laste van de Staat gelegd te worden nu het eerste vonnis bevestigd wordt.

Ter zitting van het hof d.d. 8 december 2014 verwees de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur naar het navolgend proces-verbaal van vaststelling vrijwillig herstel van 30 september 2014, waaruit blijkt dat de beklaagden vrijwillig overgegaan zijn tot de volledige uitvoering van de gevorderde herstelmaatregel.

Het komt dan ook gepast voor de herstellordering zonder voorwerp te verklaren nu vaststaat dat dit herstel volledig werd uitgevoerd.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gelet op de in het bestreden vonnis door de eerste rechter aangehaalde wetsbepalingen,
alsook de artikelen:

- 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
- 84 Hypotheekwet;
- 6.2.2 tweede lid V.C.R.O.;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Bevestigt het bestreden vonnis mits deze wijziging dat:

- de beklaagden hoofdelijk veroordeeld worden in de kosten van eerste aanleg en niet "in solidum";
- de herstellordering zonder voorwerp verklaard wordt.

Verstaat dat deze eindbeslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven wordt op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet;

Zegt voor recht dat dit arrest zal worden ingeschreven in het register van de vergunningen van de gemeente overeenkomstig artikel 6.2.2. tweede lid V.C.R.O.

Laat de kosten van hoger beroep ten laste van de Staat.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **16 december 2014**, waar aanwezig waren :

- mevrouw A. Papen,
- mevrouw C. Vanderkerken,
- de heer Ph. Soetaert,
- de heer M. Verbelen,
- de heer Th. Gillioen,

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,
advocaat-generaal,
griffier.

Gillioen

Soetaert

Vanderkerken

Papen